. schrijven gericht,
ewezen op het ge-
taat voor vreemde
urkije op afgelegen
stappen tot het uit-
en tevens er
die officieren
aatselijke

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali tur dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Rome het middelpunt der Staatkunde.

—o—

In den laatsten tijd zien wij meer en meer, hoe op alle wijzen getracht wordt, de gedachte ingang te doen vinden, dat Rome als Hoofdstad der Christenheid heeft uitgediend en de Paus nu maar prijs moet geven het verouderd idee van tijdelijke macht, die toch wel nimmer zal terugkeeren.

Een berichtje van dien aard werd nog onlangs onder ons verspreid.

„De correspondent te Rome van het Londen[sch] blad *The Standard* (aldus de C, Ct. van 18 Januari ll.) telegrapheert het volgende:

Verscheidene cardinalen, die de politiek van cardinaal Rampolla tegenover het Quirinaal bestrijden, bespraken al eenigen tijd deze quaestie. Een der cardinalen maakte de opmerking dat het verblijf van den Koning van Italië te Rome een waarborg was voor 's Pausen veiligheid. Al de anderen waren het met hem eens. De Paus werd diep getroffen, toen hij dit vernam, en men gelooft dat het gedeeltelijk aan dit incident is toe te schrijven dat de Paus bij zijne allocutie bij de nieuwsjaarsreceptie geen gewag heeft gemaakt van de tijdelijk macht der Pausen."

De tastbare onvertrouwbaarheid van dit bericht zou het voor ons van alle waarde ontblooten, tenzij wij er weder geen nieuw bewijs in moesten zien van het streven, hierboven door ons aangeduid.

Waarheid is, dat er zelden een tijd geweest is, waarin met meer verborgen takt bij het Vaticaan geintrigeerd, waarin met meer ijver den grooten zedelijken steun gezocht werd van den onttroonden Paus-Koning als in onze dagen.

Zoo bevatte dezer dagen de Parijsche *Figaro* een artikel, geschreven door een „prelaat" en waarin rond uit werd gezegd, dat de jongste kanseliersverwisseling in Duitschland alleenlijk geschied is met het oog op de mogelijkheid van een nieuw Conclave. M. a. w. prins v o n H o h e n l o h e-S c h i l l u n g s f ü r s t is tot de regeering geroepen ten einde den geest, die thans in het pauselijke Rome heerscht, te bestrijden, te veranderen en in ieder geval te zorgen, dat bij het overlijden van Leo XIII een Paus worde gekozen, die met minder liefde voor Frankrijk en met meer sympathie voor de [triple-]alliantie is vervuld. „Het [is hem] voortaan een geheel bizond[er] invloed te kunnen uitoefenen op het Vaticaan," zegt de ongenoemde schrijver;„ dat de Keizer van Duitschland, onmiddelijk na den dood des Czaren, als rijkskanselier een katholiek gekozen heeft, broeder van een kardinaal, die te Rome resideert en ten overvloede verwant aan de voornaamste geslachten in Oostenrijk. En de beteekenis dezer keuze wordt nog verhoogd door de omstandigheid, dat prins H o h e n l o h e reeds in 1860 een nagenoeg gelijke rol gespeeld heeft, toen B i s m a r c k op het Vaticaansche Concilie pressie wilde uitoefenen, met B o e l l i n g e r en A c t o n [het] oudcatholicisme een nieuw leve[n] inblazen, de Kerk in Duitschland onafhankelijk maken van Rome en later den Kulturkampf invoeren. Telkenmale dat Pruisen in de geschiedenis van het nieuwe Duitsche Rijk voordeel heeft gezien in een kerkelijke politiek, welke zulke geheimzinnige en machtige aanrakingspunten heeft met de Europeesche aangelegenheden, moest prins H o h e n l o h e dienst doen als tusschenpersoon, als makelaar."

De tegenstanders van Leo XIII en van Frankrijk, dus gaat de prelaat voort, achten zich dan ook te Rome reeds zeker van hunne zaak. Zij meenen, dat met het optreden van prins H o h e n l o h e de ijzeren cirkel verbroken is, waarin de „onverzoenlijken" (lees de vrienden van den Paus en van kardinaal R a m p o l l a) het Vaticaan gevangen houden, en dat een verandering in de staatkunde van den H. Stoel thans niet meer kan uitblijven. De prins V o n H o h e n l o h e zal in de geschiedenis de kanselier van het Conclaaf worden geheeten, wanneer zij, die te Rome de wacht hebben, het heiligdom niet bewaken en Frankrijk niet ten volle zijn plicht vervult. „Wij bevinden ons — het is nog altijd de „prelaat" die spreekt — voor een nieuwen vorm der intrige, welke in 1891 een aanvang nam. Van het oogenblik af, dat L e o XIII Zijne encyclieken aan het Fransche volk richtte, heeft de triple-alliantie (Duitschland, Oostenrijk, Italië) er over gepeinsd het bevrijdingswerk van den Opperherder te verijdelen in de verborgen betrekkingen, welke het met de Europeesche vraagstukken onderhoudt. Het doel, dat daarbij werd nagestreefd, was: de Vaticaansche politiek te veranderen in dien zin, dat zij niet langer de hoedster van Frankrijk was; de positie van kardinaal R a m p o l l a (pauselijk staatssecretaris) te ondermijnen, om te Rome den invloed te herwinnen, welke door de eerste reis van W i l h e l m II naar de Eeuwige Stad verspeeld werd; en wanneer deze pogingen vruchteloos bleven, althans het eerstvolgend Conclave voor te bereiden in anti-Franschen geest."

De ongenoemde schrijver deelt verder mee, dat de koning van Italië in Augustus 1891 den keizer van Oostenrijk, kardinaal M o n a c o d e l l a V a l e t t a als *papabile* (candidaat voor den pauselijken troon) voorstelde. F r a n s J o z e f kon zich met deze candidatuur evenwel niet vereenigen en noemde, na overleg met een kardinaal, als zoodanig een anderen prelaat, die zich evenwel niet genegen betoonde aan zulk spel mee te doen. L e o XIII werd daarvan in kennis gesteld en kantte zich beslist tegen een dergelijk streven aan, waarop de triple-alliantie haar zwaarste geschut tegen den H. Stoel deed losbranden. De Paus echter bleef onverbiddellijk en ondanks de zedelijke kweilingen, die men Hem aandeed, handhaafde Hij zijn positie.

Sommigen verwachtten veel van kardinaal G a l i m b e r t i, toen deze van zijn post als nuntius te Weenen, naar Rome terugkeerde, maar aan den persoon des Pausen gehecht, maakte de gewezen nuntius zich in de Congregaties tot tolk van L e o's grootsche bedoelingen.

Men gaf evenwel den strijd niet op en de vervanging van graaf C a p r i v i door den broeder van kardinaal H o h e n l o h e, noemt de prelaat een der uitvloeisels van de „samenzwering," om de groote zedelijke macht van het Vaticaan te winnen. In de eerste plaats richt men zich daarbij tegen kardinaal R a m p o l l a, 's Pausen rechterhand. Werd deze verwijderd, dan zou men den euvelen moed hebben te trachten den H. Vader geheel te isoleeren en aldus het Conclave voor te bereiden.

Tot zoover de schrijver in de *Figaro*, wien wij natuurlijk de volle verantwoordelijheid laten voor al het medegedeelde, maar die in elk geval met kennis van zaken schijnt te spreken. Volgens de *Kölnische Zeitung* zou hij niemand anders zijn dan mgr. B o e g l i n, ex-directeur van de door het Vaticaan gesubsidieerde *Moniteur de Rome*, die, gelijk men weet, brutaal weg door de Italiaansche regeering uit het land werd gedreven, waardoor zijn blad ophield te bestaan.

Intusschen, ook al is het bovenstaande niet in alle opzichten juist, *dit* staat vast, dat Rome, of liever het Vaticaan, in onze dagen feitelijk het centrum is der Europeesche politiek en dat de groote mogendheden onderling een vinnigen diplomatieken strijd voeren, om het bondgenootschap en den zedelijken steun van den gevangen en zoo veel gesmaden Plaatsbekleeder van Jesus Christus!

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Blijkens kennisgeving van den Secretaris van de Kamer van Koophandel en Nijverheid zijn voor het jaar 1895 de heer M. P. Curiel, J. H. H. Ellis en F. W. Eeüman herkozen respectivelijk als Voorzitter, vice-Voorzitter en Penning-meester van die Kamer.

—

In den jeugdigen leeftijd van 28 jaar werd dd. 21 Januari door een hevige typhuskoorts uit zijn verdienstelijk leven weggerukt de Wellerw. Heer E. Polak Jr., in leven Voorlezer bij de Ned Portugeesche Isr. gemeente alhier.

Ijverig en innemend, wist hij zich in den korten tijd, dien hij hier verbleef bij velen hooge achting te verwerven.

Onder de deugden, welke hem sierden blonk vooral zijn bekende liefde tot zijn hoogbejaarde ouders uit, die hij krachtdadig ondersteunde.

Daarvoor zal hij zijn loon niet missen. Hij ruste in vrede!

—

In dank ontvingen wij van den ZEW. Heer A. Frie Direkteur van 't Jongensweeshuis te S. Rosa alhier, het *Derde jaarlijksch Verslag* van die inrichting.

Dankbaar en tevreden mag de ijverige Direkteur op het afgeloopen jaar terugzien en hoopvol de toekomst te gemoet gaan.

Nochtans mag men het nadeelig saldo van f 180,00 geen gunstig voorteeken noemen.

De heer A. F r i e blijft daarom de stichting in de belangstelling van het Bestuur der Kolonie en in de weldadigheid van zoovelen onzer ingezetenen dringend aanbevelen.

Onze beste wenschen voor den bloei van deze zegerijke stichting.

Den Heeren J. P. E. Neüman en Zoon betuigen wij onzen hartelijken dank voor de toezending van het luxe-exemplaar: *Almanak voor het jaar 1895.*

—

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Maraya Schorea, Dorilia Figarea, Angelina Henriquez, Jacobo B. Henriquez, Doswal Creisp, Augustina Pereyra, Charles Jutting é hijo, Enriqueta P. de Guillot, Atilio Spinetti, Lucien Salzedo, Manuel Ma. Stuwe, N. C. P. Römer, Carlota Incerna, Scheuermann, A. J. F. de Veer, Constancia Lopez, José E. Urgueto, J. A. Neumay, Virginia Maduro, Juliet Helmeijer, Josefa M. de Grifell, Maria Josefa Feacon, Marcela Flores, George Frise, Adolpho Daal, Moises Cabrera, M. Andersen.

M. P. Curriel (aanget:), S. Garcia (aanget:

NEDERLAND

De scheepsberichten bevatten ware Jobstijdingen over de jongste Noordzeestormen. Het ernstigste ongeluk had plaats ter hoogte van Egmond. Daar is gestrand het Duitsche barkschip „Carolina," kapitein Geerdes, van Savonnah naar Hamburg. Het schip geladen met hars en terpentijn ligt aan het strand. Het is totaal verloren. Van de 18 koppen zijn er slechts 7 gered, waaronder de kapitein. Te Egmond is het strand tot 32 meter weggespoeld. De algemeen bekende koepel op het Badhuis dreigde de fundamenten te verliezen. Het strand is als bezaaid met vatten hars en terpentijn.—Aan de havenwerken van IJmuiden is veel schade toegebracht, steenbrokken van 10.000 KG. zijn op de pieren door de vereenigde kracht van wind en zee verplaatst. Bij Schiermonnikoog is gestrand het Duitsche stoomschip „Laneck," kapitein Baxkirs, met stukgoederen van Hamburg naar Lissabon. Het schip kan als verloren beschouwd worden. Maatregelen tot berging werden genomen.—Tijdens den stormis de lichttoren van het Noorderhoofd bij Maassluis, terwijl de zee een ongekende hoogte bereikte, weggeslagen. — Op de Vliehord bij het eiland Vlieland is gestrand de Zweersche bark „Johan Tough." De houtlading was reeds aandrijvende. De fokkemast was geheel, de groote mast gedeeltelijk wrak. — Men schrijft uit Scheveningen: Een ontzettende verwoesting is hier aangericht, waardoor de visschervloot, ofschoon die juist behouden binnen was en de schepen reeds alle op voorste duinen warcn gesleept om daar veilig te overwinteren, voor verreweg het grootste deel is vernield. Ieder die Scheveningen kent, weet dat tusschen het strand en de hotels twee straatwegen zijn aangelegd, de bovenste een voetpad vlak onder het terras van het Kurhaus, de ander wat lager een rijweg, die dus ter halver hoogte van het zeeduin als een soort van dijk zich uitstrekt over den geheelen afstand van het dorp naar de badplaats. Boven op dezen dijk heeft men sedert enkele weken alle binnengekomen pinken gesleept, met paarden of met een stoommachinetje, zoodat ze kwamen te liggen in 2 gelederen tusschen den straatweg en de duinhelling die naar

[illegible] een strook van [illegible] breedte zich uit- [illegible] volle lengte van [illegible] beginnende bij [illegible] het dorp tot voor- [illegible]s. Daar lagen de 220 [illegible]sche bomschuiten om er den winter over te brengen, totdat tegen het voorjaar de vischvangst weer kon worden hervat. En men meende dat ze daar veilig lagen, zooals dat altijd zonder hinder was geschied sinds menschenheugenis. Maar den nacht van hevigen storm en bij het opkomen van den vloed omstreeks middernacht werd het water tegen de voorste duinreeks opgebeukt, het vrat het zand onder de boven op het duin gelegen schuiten weg, zoodat eerst het voorste gelid naar beneden stortte en vervolgens het tweede gelid er bovenop, de eersten gaten stootend in elkanders kielen, elkaars masten afknappend, somtijds de een den ander geheel vermorzelend. Daarbij de hooge zee over dezen warboel heenslaande, wegslepende al wat los raakte. Den geheelen nacht was Scheveningen op de been, beredderende waar het nog mogelijk was, met kabels de schuiten vastsjorrend die nog niet neergestort waren. Bij dat werk is één man omgekomen, die tusschen de schuiten in geraakt was. — Ook in het land zijn door het verschrikkelijk noodweer hier en daar vele ongelukken veroorzaakt. De dijk tusschen Gouda en Oudewater had zooveel geleden, dat toen Zondag-ochtend de stoomtram de Waaiersluis passeerde, de dijk in verzakking kwam tengevolge waarvan de wagens derailleerden en omvielen langs den weg. Alleen de machinist werd daarbij zwaar gewond. Men vreest voor zijn leven. Een laatste trein uit Utrecht heeft de reis tot Rotterdam niet kunnen voorzetten. Hij is te Gouda achter gebleven, omdat de hooge waterstand het ongeraden maakte verder te gaan. Zaterdag - middag is tengevolge van den storm op het IJ een schuitje omgeslagen waarin zich twee melkboeren uit Schellingwonde bevonden die van Amsterdam naar huis wilden varen. Beide opvarenden, vader en zoon, verdronken. — Zaterdagavond ten 11½ ure luidde te Kralingen de noodklok en om 2½ uure stroomde de Maas nabij de Oude plantage over den dijk, zoodat een aantal inwoners met hun have en goed een veilig heenkomen moesten zoeken. Ruim 1 ure kwam het water te slaan.—Te Utrecht is een blok van 30 in aanbouw zijnde huizen nabij den Vleutenschen weg, grootendeels reeds onder den kap, door een wervelwind getroffen en met ontzaglijk gekraak in en over elkander gedrukt. Het Massaldak nan de bovenverdieping in de helling mede. In de perceelen waren 60 personen aan den arbeid. Als door een wonder zijn nagenoeg allen aan het gevaar ontkomen. Slechts een, die zich op het oogenblik der ramp naar buiten behaf, werd door een vallend vensterkozijn getroffen met het treurig gevolg dat hen de beide beenen en de pols werden verbrijzeld. Hij werd per brancard naar het Acad. Ziekenhuis vervoerd. Ware het ongelijk eenige minuten later geschied, dan had het grooter verhoudingen aangenomen, daar de werklieden het voornemen hadden het dak verder af te werken.—Te Rotterdam is door den watersnood voor vele duizenden guldens schade geleden. De Remonstrantsche kerk aan den Visschersdijk heeft veel geleden. Het water rees er zoo snel en zoo hoog, dat timmerlieden die bezig waren de meubelen uit het gebouw te verwijderen en den vloer op te breken, op het dak hun toevlucht moesten nemen. De grondslagen van het gebouw zullen onderzocht worden, daar men vreest dat zij door het water ondermijnd zijn.

Oost-Indie. Van den Gouverneur-Generaal is bij den Minister van Koloniën ontvangen het navolgend telegram, betreffende de expeditie op Lombok:

"De expeditie wordt ontbonden. Twee bataljons blijven voorloopig."

Een telegram van gelijken inhoud aan het *Alg. Hbld.* bevat nog de mededeeling betreffende Tamiang:

"Radja Silang van Tamiang heeft zich aan ons overgeven."

Het *A. Hbld.* ontving Maandag uit Batavia het volgende telegram:

„Djilantiek heeft per brief beleefd maar beslist geweigerd naar Batavia te komen voor hij weet wat de bedoelingen van het gouvernement zijn."

De correspondent der *F. R. Ct.* seinde gisteren van uit Batavia:

„Eene expeditie naar Karang Asem in het begin van Januari is waarschijnlijk."

Dit bericht staat hoogst vermoedelijk in verband met de iets vroeger medegedeelde weigering van Djilantiek om naar Batavia te komen zonder vooral onze bedoelingen te kennen.

— In Diligentia te 's Gravenhage werd eene vergadering gehouden van het Centraal Comité voor het bijeenbengen van een Nationaal Fonds ter ondersteuning van de nagelaten betrekkingen van in Indië gevallen militairen. Alle in Nederland gevormde subcomité's waren uitgenoodigd afgevaardigden te zenden. Aanwezig waren afgevaardigden van de comité's te Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage, Utrecht, Groningen, Arnhem, Delft, Leiden, Middelburg, Velp, Harderwijk, Nijmegen en Breda. Besloten werd een blijvende vereeniging te stichten en daarvoor rechtspersoonlijkheid aan te vragen. De concept-statuten, waarin het doel der vereeniging is omschreven geheel op dezelfde wijze als in de op ruime schaal door het centraal comité verspreide circulaire aan landgenooten, werden goedgekeurd. Tijdens de vergadering werd een schrijven ontvangen van den heer F. B. van Ditmar te Rotterdam, uitgever van het geïllustreerd gedenkblad „Nederland-Lombok," waaruit bleek dat het batig saldo van den verkoop van dat blad vermoedelijk f 4500 zal bedragen, welke belangrijke som aan het centraal-comité zal worden afgedragen.

BUITENLAND

Rome. — Ter gelegenheid van het Kerstfeest ontving naar uit Rome wordt bericht, Z. H. de Paus de gelukwenschen der kardinalen en der verschillende colleges. Door den deken van het H. College werd den H. Vader een adres aangeboden, waarop de Paus met eene belangrijke rede over de beschavenden zending der Kerk antwoordde.

— De *Daily Chronicle* meldt, dat de H. Vader bij de aanstaande vergadering der kardinalen de kwestie der vereeniging van de Kath. Kerk en de orthodox-Russische zal doen bestudeeren.

— Zondagmiddag 23 Dec. begaf Z. H., vergezeld van zijn hof, zich naar ne Troonzaal, om de gelukwenschen van het kardinalencollege ter gelegenheid van het Kerstfeest en het a. s. Nieuwjaar in ontvangst te nemen. De deken van het H. College, kardinaal Monaco la Valletta, las een adres voor, dat door Z. H. met de volgende rede werd beantwoord:

Wenschen en heilbeden naar Ons hart heeft het H. College der kardinalen Ons zooeven door den mond van zijn waardigen deken toegevoegd bij het naderen van 't blijde hoogtij van Kerstmis. En Wij, die dankbaar aanvaardende, slaan de oogen op tot den Verlosser der wereld, Hem nederig smeekende om wille der hooge geheimen, welke wij dezer dagen vieren, dat Hij Zich gewaardige ze te vervullen door Zijne genade en ze geheel te verhooren:

Onder deze zoo aangename wenschen staan Wij gaarne stil bij dien, waarin gij Ons toewenscht onder de volkeren de Christelijke beschaving te zien verspreiden en bloeien en het rijk Gods op aarde te zien uitgebreid. — Tot dit verheven doel, waarin voor wie juist ziet, onschatbare genaden zijn samengevoegd, hebben Wij sinds meer dan vijftien jaren onvermoeid Onze apostolische zorgen besteed. Wij bekennen het vol dankbaarheid: overvloedig was daarbij in waarheid 's Hemels zegen, en die zegen geeft ons thans nieuwe reden tot bemoediging en hoop. Ons woord heeft voornamelijk betrekking op die heilzame en veelbelovende ontwaking van het godsdienstig geloof, die zich begint voor te doen en te openbaren bij verschillende volkeren. Eertijds, en gedurende vele eeuwen, waren zij door het geloof begunstigd en met de uitgezochtste zegeningen overladen. Doch vele hunner, dat werk der hergeboorte vergetende, begonnen het te beleedigen en zelfs te miskennen. Nu geschiedt het door de beschikking der Voorzienigheid, dat zij juist door de tegenspoeden, de rampen, de steeds aangroeiende zedelijke en maatschappelijke nooden, beginnen in te zien en ook te erkennen, welk eene groote dwaasheid het is, het Rijk Gods en zijne gerechtigheid te verwaarloozen en te verachten. Zij zien thans, dat zoowel de menschen als de Staten tevergeefs trachten het geluk, het welzijn en de volmaaktheid na te streven, wanneer zij het niet zoeken in den oppersten Schepper, den Leider en het Einddoel van al het geschapene. Zij zien, dat, wanneer eenmaal het geloof in God is afgelegd, noch plichtsbesef noch burgerlijke deugd iets duurzaams is, en dat de wetten of gestrengheid niet voldoende zijn, om de gemoederen te regeeren, om de menigte in toom te houden, doch ze veeleer verbitteren.

Waar de feiten aldus spreken, wie ziet daar niet het allerhoogste belang in, dat allen eendrachtig samenwerken, opdat die herlevendiging en opvlamming van het Christelijk geloof zich vrijelijk verspreide en krachtig doordringe in alle aderen van het openbaar en bijzonder leven? Ah! men geve Gode Zijne eer terug, die zoo onwaardig is beleedigd!

Dat Zijn geeerbiedigde naam wederom klinke in de parlementsgebouwen, in de hoogere en lagere scholen, in de vereenigingen, in de gezinnen, en dat door hen, wier taak het is, Gods naam teruggegeven worde aan de kazernen, aan de scholen, aan de werkplaatsen, aan de volkeren, die naar Hem dorsten! Wanneer aldus het Godsgeloof heeft wortel geschoten, en de gansche maatschappij door Zijnen geest is bezield, dan zal men den mensch als herboren zien worden tot een nieuw leven, naar een edeler doel streven, met zekerheid de hoogste waarheden zien zoeken, zich met alle hoogere beschaving zien versieren, zich uitrusten met de schoonste eigenschappen, welke, terwijl zij hem in het aardsche leven volmaken, leiden tot verovering van het hemelsche leven. — En dit is de maatschappij, die het Vleesch geworden Woord Gods zoo heerlijk aan de menschen heeft gebracht.

Gij mijnheer de kardinaal, hebt Ons in uwe uitstekende godsvrucht van het geheim van Bethlehem naar het geheim der heilige altaren willen voeren. Gij hebt aan de heilige Eucharistie herrinnerd, waarin zich voortdurend het Christelijk leven samentrekt en voedt, en dat het Sacrament is van eenheid, van vrede en liefde. Gij hebt ook herrinnerd aan de Eucharistische congressen, bestemd om den godsdienst te verlevendigen en te bevorderen. Wij verheugen ons hoogelijk over dat alles, en het is Ons een troost, terug te denken aan dergelijke bijeenkomsten, welke altijd door Ons werden begunstigd, en welke in deze jaren in verschillende landen zijn gehouden. Merkwaardig is die van Jerusalem, de bevoorrechte stede de gelukkige getuige der instelling van dat Sacrament; en in ons Italië werd er eerst een te Napels en vervolgens te Turijn met groote feestelijkheid gehouden, thans is Milaan voornemens en maakt zich gereed dat voorbeeld te volgen. En dat is goed: de dankbaarheid eischt, dat men de middelen verdubbele, om de beleedigingen uit te wisschen, die de Godmensch in dit onvergetelijk geheim ondergaat; en niet minder eischt de noodzakelijkheid, dat men zijne toevlucht neme tot hem, om met onbegrensd vertrouwen de volheid der Goddelijke ontferming af te smeeken.

En thans wenschen Wij wederkeerig het H. College voor de liefdevolle gevoelens, welke het jegens Onzen persoon koestert, den overvloed der begeerlijkste goederen van het Goddelijk Kind en schenken u evenals den Bisschoppen en den Prelaten en allen anderen hier aanwezigen den apostolischen zegen.

De audientie werd bij gewoond door Z. Em. den patriarch van Constantinopel, de te Rome aanwezige aartsbisschoppen en bisschoppen, de verschillende colleges der prelatuur, de leden der hofhouding, het personeel der Vaticaansche sterrenwacht de officieren der edelwacht, prins Massimo, een aantal geheim- en eere-kamerheeren, zoo geestelijken als leeken, en andere leden van den clerus.

Italie. — Te Rome is voor het gebouw van het Duitsche en Oostenrijksche consulaat met luiden knal een bom otploft, zonder schade aan te richten. Waarschijnlijk is dit eene demonstratie geweest ter gelegenheid van den verjaardag der terechtstelling van Oberdank.

— Ware de zitting van het parlement niet verdaagd geworden, dan zou er, naar gemeld wordt, bij de Kamer eene aanvraag gedaan zijn tot vervolging van Giolitti, die nu gedekt bleef door de parlementaire onverantwoordelijkheid. Maar zoodra de zitting gesloten wordt en dus de parlementaire onverantwoordelijkkeid ophoudt, zal er, naar tevens bericht wordt, een mandaat van gevangenneming tegen hem worden uitgevaardigd. Volgens de *Secolo* heeft de politie te Berlijn, waar Giolitti zich thans bij zijne dochter bevindt, aan den Italiaanscheu minister van binnenlandschen zaken hebben doen weten, dat Giolitti gedurende zijn verblijf te Berlijn gesurveilleerd zal worden. De Berlijnsche *Lokalanzeiger* zegt zijnerzijds, dat Giolitti voornemens is in na verloop van een 14 dagen naar Rome terug te keeren.

Frankrijk. — De commissie uit de Kamer, belast met het onderzoek van het Regeeringsvoorstel om een pensioen van 12,000 francs te verleenen aan de weduwe van den overleden Kamer-President Burdeau, stelt voor die som tot 9000 francs te verminderen en de overige 3000 toe te kennen aan de moeder des heeren Burdeau, die zich eveneens in behoeftige omstandigheden bevindt. De kamer heeft zicht Vrijdag, 21 dezer, met deze wijziging vereenigd.

Met veel plechtigheid heeft op Eersten Kerstdag op het Elysée te Parijs de ontvangst plaats gehad door Casimir Périer van Generaal Tchertkoff, den buitengewonen gezant van den Keizer von Rusland, die het bericht kwam brengen van de troonverwisseling daar te lande. Dat was juist iets voor Parijzenaars op Zondag: prachtige, vreemde uniformen, pluimen en een zoo uitgebreid mogelijk militair vertoon. Half Parijs was dan ook uitgeloopen. Ten Paleize was de ontvangst zoo plechtstatig, maar tevens hartelijk mogelijk. Eerst werden door den Generaal en President Périer een paar toespraken gewisseld en daarna had een particulier onderhoud plaats van 20 minuten. Onophoudelijk speelde de muziek het Russische volkslied, wat in de eerste dagen dus nu wel overal gezongen of gefloten zal worden.

Den dag te voren had de Kamer Kerstvacantie genomen. Maar na welk eene zitting! Wij zullen trachten er zoo kort en duidelijk mogelijk verslag van te geven. Nadat het eerste artikel was goedgekeurd van het ontwerp, waarbij de Regeering gemachtigd wordt, bij ontstentenis eener geregelde begrooting, voorloopig voor 2 maanden de belastingen te blijven heffen op den ouden voet, vroeg de Minister van Oorlog het woord, om namens de Regeering een wetsontwerp in te dienen, waarbij verraad, door militairen gepleegd, met den dood en, wanneer een burger zich daaraan schuldig maakt, met levenslangen dwangarbeid gestraft wordt. Blijkbaar zag dit op de veroordeeling van kapitein Dreyfus tot slechts" levenslange deportatie „C'est la tête, qu'il nous faut" heeft al een paar weken lang op allerlei manieren de Fransche pers geroepen, en zelfs iemand, als François Coppée, van wien men meer gevoel en minder beschaving zou verwachten, had in *Le Journal* bejammerd, dat heel Frankrijk den onverlaat niet in het gelaat mag spuwen! Nu, strengere bestraffing van het verraad wilde dan de Regeering. Maar dit deed den socialistischen afgevaardigde

Jaurès opstaan met een tegenvoorstel. Alvorens daarvoor de doodstraf in te voeren, beweerde hij, moest men haar afschaffen, b. v. voor den armen gewonen soldaat, die zich in een oogenblik van drift vergrijpt aan zijn chef. Dan zou er tenminste gelijkheid bestaan. De krijgsraad had Dreyfus zeer wel kunnen veroordeelen wanneer men slechts gewild had. Deze uitdrukking deed, nadat President Brisson reeds herhaaldelijk den spreker had aangemaand zich van uitweidingen te onthouden, den Minister-President Dupuy vuur vatten. „Gij weet zeer wel," voegde hij scherp, maar nog in parlementairen vorm, aan Jaurès toe, „dat de krijgsraad zulks niet gekund heeft," en tevens deed hij het voorstel het amendement te ecarteeren en een andere quaestie te stellen. Deed men dit niet, dan zou het kabinet geen oogenblik langer verblijven. Lieden, die het internationalisme verheerlijken moesten niet over discipline bij het leger spreken. „Gij moogt wel over internationalisme spreken," riep Jaurès, der Regeering toe, — „gij die zelve Zaterdag nog cosmopolitische bende uitzuigers onder uwe hoede naamt, met wie ge eene spoorweg-overeenkomst hebt aangegaan!" Nu was het de beurt aan den minister van Openbare werken, den heer Borthou, om verontwaardigd op te vliegen. Minder kalm dan Dupuy, barstte hij uit: „dat liegt ge — en wat erger is: gij weet zelf ook wel, dat ge het ligt." De president riep den Minister wegens deze uitdrukking tot de orde. „Dat wordt eene quaestie — aldus weer Jaurès, die buiten de Kamer moest afgemaakt worden. Overigens moeten van liegen niet spreken wie zich bedreigd gevoelend door het wassend socialisme, met gehuigelde vaderlandsche gevoelens te koop loopen!" Dat was te veel. Maar door den President Brisson gesommeerd de woorden in te trekken, weigerde Jaurès zulks pertinent, waarop de President voorstelde de censuur op hem toe te passen, met tijdelijke uitsluiting van de zittingen, met groote meerderheid maar terwijl de uiterste Linkerzijde een oorverdoovend leven maakte hiertoe besloten. Jaurès mag dus 14 dagen niet ter vergadering komen, ontvangt 2 maanden lang maar half traktement en moet op zijne kosten het Kamer-vonnis over al in zijn district doen publiceeren. Daarna besloot de Kamer met 436 tegen 85 stemmen tot de prealabele quaestie, m. a. w. tot het niet in behandeling nemen van het door Jaurès voorgesteld amendement. Minister Barthou en hij hebben sedert in het park van Saint-Ouen geduelleerd en 2 kogels gewisseld zonder elkander te raken. „Honneur satisfait"— een eer schijnt het wel, van niet veel hooger qualiteit dan de schutters, die er om vochten.

—De heer Guichard, voorzitter der maatschappij van het Suez-kanaal, heeft in de lijkrede, door hem gehouden bij het graf van Ferdinand De Lesseps, het verlangen te kennen gegeven, dat het Suez-kanaal voortaan het „kanaal-De-Lesseps" genoemd werd. Guichard nu zal weldra naar Egypte vertrekken, om den Onderkoning te verzoeken aan het grootste werk dezer eeuw, gelijk de *Figaro* het kanaal van Suez noemt den naam van zijn stichter te geven. Geen twijfel, zegt het blad verder, dat Egypte hetwelk den naam van Saïd-pacha, van Ismaïla en aan Port-Tewfik gegeven heeft, bereid zal zijn onmiddelijk aan dat billijke verzoek te voldoen.

— Bij ontstentenis van berichten uit Europeesche nieuwsbladen moge onze Lezers zich vergenoegen met datgene wat den „Agencia Pumar" van den 17 dezer omtrent de fransche crisis meldt:

Het Kabinet heeft zijn ontslag aangeboden. De ministerieële crisis had volgenderwijze plaats:

Daar de Senaat in de kwestie, bestaande tusschen de Spoorwegmaatschappijen van Orleans en van het Zuiden en de Staat, over de duur van de interest-gerantie, ten gunste der eerste had geoordeeld, bood de heer Barthou, minister van Openbare Werken zijn ontslag aan. Nauwelijks was dit ontslag in de Kamers voorgelezen of Mr. Willerand stond op den vroeg, dat men den heer Raynal, Minister van Openbare werken in het Kabinet Ferry, zou aanklagen, die hij met de spoorwegmaatschappijen de overeenkonsten, welke Rochefort verderfelijk noemde, gesloten heeft. Nadat de Kamer een orde van den dag aangenomen had, die het Kabinet censureerde wegens benoeming van eene commissie, om de zaak der overeenkomsten te onderzoeken, diende de Ministers hun ontslag in; en daar de pogingen van Mr. Perier, om hen hun ontslag te doen intrekken, mislukten, ontbood de President de heeren Brisson en Challemel-Lacour, en onderhield zich legen tijd met hen.

Men spreekt van de heeren Bourgeois en Cavaignac voor een nieuw Ministerie.

De „Agencia Havas" bericht het volgende: " Daar de President van de fransche Republiek zich tegenover hevige aanvallen van zijn tegenstanders bevond, de werkeloosheid van zijne verdedigers begreep, en het gevaar beschouwde, dat zijn impopulariteit voor het land kon teweegbrengen, heeft hij het ontslag van zijn verheven ambt ingediend." De presidentieële boodschap, die dat besluit aankondigde werd heden in beide kamers gelezen. Men zegt, dat het Congres morgen den 17n. dezer te versailles zal bijeenkomen. Ter oorzake van dat besluit zijn de Ministers voorloopig tot het waarnemen van hun vorige ambten teruggekeerd. Van af de bekendmaking van dat gewichtige nieuws hebben bijna alle bladen van Parijs, de Provinciën en het buitenland bijbladen uitgegeven. De pers in 't algemeen keurt het gedrag van President Perier af, die den strijd opgeeft, op een oogenblik dat het tot een ministerieële crisis gekomen is. In de boulevards en straten is de menigte zeer groot en een groote beweging openbaart zich in al de sociale standen.

Duitschland. — De katholieke afgevaardigden in den Duitschen Rijksdag treden voortdurend flink voor den dag met voorstellen en vraagstukken die verbetering der sociale wanverhoudingen absoluut bevorderlijk kunnen zijn en die over 'talgemeen een gunstigen indruk op de arbeiders maken. De Engelsche protestantsche *Economist* geeft de volgende schitterende getuigenis daarvan: „De hoogere belangen der arbeidersklasse hebben nooit oprechter verdedigers in Duitschland gevonden dan katholieke afgevaardigden, die, meer dan welke andere partij ook, optraden voor de fabriekswetgeving, Zondagsrust, beperking van den kinderarbeid en den nachtarbeid voor vrouwen en voor verzekering der werklieden. De katholieke Kerk ontvangt hiervoor het loon in de gehechtheid en de dankbaarheid der arbeiders en van de bevolking op het platteland. Het socialisme kan in katholieke streken slechts op geringe vorderingen wijzen."

Bulgarije. — Stoïloff is er in geslaagd een nieuw ministerie samen te stellen, als volgt: Stoïloff, binnenl. zaken; Natechewich, buitenl. zaken; Guesboff, financiën en Petroff, oorlog behouden hunne portefeuille; Velitshkoff, tot nu toe openbare werken, gaat over naar het departement van onderwijs; Mintchewitch; conservatief en diplomatiek agent te Weenen, is tot minister van justitie benoemd en Madjaroff, tot minister van openbare werken.

—Het gereconstrueerde Ministerie-Stoïloff heeft zich Zaterdag aan de Bulgaarsche „Sobranja" voorgesteld. Het werd door de meerderheid (die uit voorstanders eener toenadering, maar dan met waardigheid, tot Rusland bestaat) met luide toejuichingen ontvangen. Aanstonds werd door het Ministerie eene voordracht ingediend tot het verleenen eener algemeene amnestie aan allen, die wegens misdrijven van staatkundigen aard gevangenisstraf ondergaan, welke voordracht mede zeer gunstig ontvangen werd. Het volk op straat heeft voor het paleis gemanifesteerd ter eere van het Ministerie.

Groot-Brittannie.— De grijze vorstin begint hoe langer hoe gebrekkiger te worden. Sinds lang lijdt zij aan een verlamming der gewrichtsspieren, die haar het loopen hoogst moeilijk maakt. Thans is er ook eene verzwakking van het gezichts vermogen bij gekomen, die niet zonder ernst is. Deze verschijnselen, duidenop een algemeen verval van lichaamskrachten, dat, waar het eene hoogbejaarde vrouw geldt (de koningin wordt met Mei 76 jaar) zekere bezorgdheid weekt.

Zwitserland. — De Bondsraad heeft hare goedkeuring gehecht aan het plan, een spoorweg aan te leggen naar den top der Junfrau, op voorwaarde, dat de maatschappij 100,000 francs stort als bijdrage voor den bouw van een observatorium en verder nog maandelijksche uitkeeringen doet aan zekere wetenschappelijke vereenigingen.

Turkije. — De Porte heeft ernstige plannen, om in Armenië hervormingen in te voeren, volgens een bericht aan de *Voss. Zeitung* uit Konstantinopel werd in den laatsten ministerraad, op aandringen van den Sultan besloten, de mogendheden uit te noodigen gedurende vijf jaren vertegenwoordigers te zenden naar de door Armeniërs bewoonde Turksche provinciën, om toezicht te houden op de hervormingen, welke daar zullen worden ingevoerd.

— De Sultan heeft stellig geweigerd, den Amerikaanschen consul Jewett te vergunnen, de commissie van onderzoek naar de Armenische gruwelen te vergezellen. Het is dus hoogst onwaarschijnlijk, dat de Vereenigde Staten deel zullen nemen aan 't onderzoek.

— De *Daily News* deelt mede, dat de Porte al de Engelsche bladen, welke een verslag der Armenische meeting behelzen, verboden heeft.

— Door de Verhevene Porte is aan alle vertegenwoordigers van vreemde mogendheden een schrijven gericht, waarbij wordt gewezen op het gevaar, dat er bestaat voor vreemde officieren, die in Turkije op afgelegen plaatsen aan wal stappen tot het uitoefenen van de jacht en tevens er op aangedrongen, dat die officieren in dat geval eerst aan de plaatselijke autoriteiten zullen kennis geven van hun jachtplannen, opdat zij althans door gendarmen kunnen worden geëscorteerd, om hem te beschermen tegen de overvallen van de talrijke roovverbenden.

Rusland. — Czaar Nicolaas heeft in een vergadering der commissie voor den Siberischen spoorweg verklaard, dat hij het niet alleen als een heiligen plicht beschouwt, maar dat het ook zijne vurige begeerte is, te streven naar een spoedige en goede voltooiïng van den trans-Siberischen spoorweg. „Dat is," zeide hij, „een vreedzame en de beschaving bevorderende taak, welke mijn vader mij heeft nagelaten." Het gedeelte van den trans-Siberischen spoorweg tusschen Wladiwostok en Mouravicwa Amoursky — 377 kilometer — is dezer dagen voor het verkeer geopend.

— Bij keizerlijk bevel van 25 December is graaf Paul Schoewaloff, gezant van Rusland te Berlijn, benoemd tot gouverneur-generaal van Warschau en bevelhebber van het Warschauer militair district, in vervanging van generaal Goerko. Grootvorst Sergius is benoemd tot voorzitter van het comité tot oprichting van een gedenkteeken aan wijlen keizer Alexander. Het jonge Keizerpaar is naar Zarskoje Selo vertrokken.

Azie. — „Land, waar men geen besluiten nemen kan, heet China in de krijgszangen der Japansche soldaten, en dit blijkt de waarheid. Hoe dikwijls hadden wij nu al niet gehoord, twintig dagen geleden al, dat het „Tsung-li-Yamen" of Chineesch Ministerie van Buitenlandsche Zaken thans ten einde raad was geworden, dat niets overbleef dan den vrede te vragen, en dat een ambtenaar, hoog genoeg geplaatst in rang om Japan's trots niet andermaal te kwetsen, al voor de onderhandelingen, het over brengen van kostbare geschenken aan den „Mikado" enz. enz., was aangewezen! Dat alles blijken echter nu nog maar voorloopig heden te zijn geweest. Dezer dagen kwam uit Tientsin bericht, dat de Chineesche Regeering nu wis en waarachtig, nu stellig en zeker, nu dinifitief en voor goed, „na groote weifelingen en tegenzin te hebben overwonnen" — 't is te denken! — besloten heeft gevolmachtigden naar Japan te zenden om te onderhandelen over den vrede. Het hierop betrekking hebbend Keizerlijk decreet — we zijn nieuwsgierig naar het woordenkleed, dat der waarheid daarin zal worden aangetrokken! — zou eerstdaags te verwachten wezen. Van elders, uit Shangaï en uit Washington, wordt uit bericht bevestigd. Rechtstreeksche vredes-onderhandelingen tuschen de Hoven van Peking en Tokio zouden binnen zeer kort te verwachten zijn. Door China zouden zelfs reeds de Mandarijnen Chang-y-Inhuan
Thao als vredes-onderhandelaars
aangewezen, en hun opdrac
wezen onmiddelijk naar To
trekken. Nu, gelukkig!
genoeg kan een eind w
aan den ongelijken

minderheid reeds zoo duidelijk heeft doen uitkomen.

—Japanners en Chineezen zijn weêr slaags geweest, en wel bij Haitcheng, in Mantschouaijë. Zeven mijlen bewesten deze plaats heeft den 19n ll. eene afdeeling van het Japansche leger, onder Generaal Katsura, eene Chineesche troepenmacht van 10,000 man ontmoet, aangevoerd door Generaal Sung. Na een verwoed gevecht dat, volgens berichten van Japansche zijde, 5 uren duurde, en nadat de Japanners viermaal hadden storm geloopen op de stellingen der Chineezen, werden laatstgenoemden op de vlucht geslagen, met verliezen, die nog niet met juistheid zijn op te geven. Haitcheng ligt bezuiden Mukden en is er in zeker opzicht de sleutel toe. Zullen de Japanners nu verder optrekken tegen de heilige stad, of in de richting van Peking afzwenken? Deze onzekerheid is een heilzame prikkel voor China, om zich wat te haasten met den vrede.

Amerika. — Te Brooks County zijn onlusten uitgebroken tusschen negers en blanken. De Sheriff heeft hulp gevraagd aan den gouverneur en deze heeft 4 compagnies soldaten ter plaatse gezonden. Reeds verscheidene negers zijn in gevechten tegen de blanken gedood. De behandeling die de negerbevolking daar ondergaat, schijnt gelijk te staan met die der Armeniërs door de Turken. De onlusten zijn nu het gevolg van den moord op eenen pachter, door eene bende negers. Deze hadden zich op dien pachter willen wreken.

J. M. Van der Linde

presenta sus más sinceras demostraciones de gratitud á todas las personas que han honrado con su recuerdo con motivo del fallecimiento de su inolvidable tía, Srta. MATILDE C. VAN DER LINDE.

Caracas, Enero 1895.

TE KOOP

BY

J. S. SCHEIDELAAR,

BREEDE-STRAAT — OVERZIJDE.

Holl: verfwaren, waaronder 1ste qualiteit Spaansch- en Friesch groen — lijnolie — raapolie — bollenblauw.

Plaatijzer — zink — blik — bancatin — kopersoldeer — pompen en daarvoor dienende vertinde buizen — koperen regenbakskranen — bankschroeven — vijlen — dik rood bladkoper — mokers — draadnagels en andere ijzerwaren — maten voor natte en droge waren — koperen en ijzeren gewichten.

...CHTE Cooijmanslikeuren — ...er — Holl: sigaren, — ...thee — Cocoszeep — ...logne — Witte, ge... ...arte *bloemen* — ...iegelkoord — ...apier met ...kroon- ...wie-

les de personas viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren, repentinamente, y eso pasa cada día, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular habían sentido, á uo ser cierto malestar vago; siendo la fatiga y la pesadez las sensaciones ed que más se quejaban; y, sin embargo, cayeron inesperadamente, y murieron ántes de que el médico pudiera cerciorarse de lo que era aquello. ¿Pero, qué era aquello, en realidad?

Veamos, para ello la corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ninguno de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor Americano dice: "Mi paciente podía tomar, y tomaba, *diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligero efecto*, cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dósis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal canitdad de ópio? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe," sufría de intensos dolores de cabeza y de costado, y así mismo de una debilidad general. Sus nervios estaban postrados hasta el punto de que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentia ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación— entia, sin embargo, ataques de diarresa. Empero, sus síntomas más alarmantes eran las convulsiones en los miembros, que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V., en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debe la vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel* y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres porque tienen objección á que se publiquen. Sírvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893."

Ahora, solo unas pocas palabras: El hijo de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufría de aguda y profúnda indigestión y dispepsia; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno—el ácido úrico—causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga; ese veneno se corrió al cerebro; medio paralizó los nervios; afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tiempo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, ese, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y envía por un folleto del Jarabe, que te dice cuales son.

¡Aceptamos la gratitud del que nos escrobe la carta, y por nuestra parte le dams las gracias de todo corazón.

Si el lector se dirge á los „ Señores A. White.

Qué sabroso!

SON LOS SIGUIENTES EFECTOS

que se encuentran de venta en casa de

A. Bethencourt é hijos:

...SAS en cajitas de 6½ lb. á fl. 2.25 ...cajita.

... DE ALICANTE legítimo á ...la lata.

... superior de fl. 0.75 y

...ino para Señoras ...ases).

...ana á fl 6.—

PAUL F. G. CURIEL

bedt het geerde pubiliek zijn diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

...casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH^les FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vías respiratorias, se curan con los **TUBOS · LEVASSEUR**

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

...HOGG

... NATURAL MEDICINAL

... primeros medicos del mundo ... Pecho, Tos, Personas debiles, Niños raquíticos, ... del cutis, etc.

Es mucho mas activo ... y que los **aceites** blancos de Noruega ...

Se vende ... TRIANGULARES. — ... sobre la *etiqueta* el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS,** Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	5	Jan.	15	Jan.	23	Febr.	2	Febr.	12	Febr.	21
Komt aan te CURAÇAO	,,	11	,,	21	,,	29	,,	8	,,	18	,,	27
Vertrekt van ,, ...	,,	12	,,	22	,,	30	,,	9	,,	19	,,	28
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	13	,,	23	,,	31	,,	10	,,	20	Maart	1
Vertrekt van ,,	,,	14	,,	24	Febr.	1	,,	11	,,	21	,,	2
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	15	,,	25	,,	2	,,	12	,,	22	,,	3
Vertrekt van ,, ..	,,	18	,,	28	,,	6	,,	15	,,	27	,,	8
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	19	,,	29	,,	7		16	,,	28	,,	9
Vertrekt van ,,	,,	19	,,	29	,,	7	,,	16	,,	28	,,	9
Komt aan te CURAÇAO	,,	20	,,	30	,,	8	,,	17	Maart	1	,,	10
Vertrekt van ,, ...	,,	21	,,	30	,,	8	,,	18	,,	2	,,	11
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan ...l te zetten en in te nemen	,,	22	,,	31	,,	9	,,	19	,,	3	,,	12
...mt aan te NEW-YORK...	,,	28	Febr.	6	,,	15	,,	25	,,	9	,,	18

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Jan.	12	Jan.	22	Jan.	30	Febr.	9	Febr.	19
Komt aan te MARACAIBO......		13		23		31		10		20
Vertrekt van "		18		27	Febr.	6		15		28
Komt aan te CURAÇAO........		19		28		7		16	Maart	1

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina ...ilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males del estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO, Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pídoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

...ENT... DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAZAO